

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

הרותה תאירק רדס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

יָהוָה כְּבוֹד לַתּוֹרָה: פֶּהוּן קָרַב. יַעֲמֹד (פִּכֵּס הַכֹּהֵן). בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַם
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: הַתּוֹרָה יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יְדוּת יי נֶאֱמָנָה מְחַבֵּימַת
 פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מְצוּת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יי עֹז לְעַם
 יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים נִרְבּוֹ אֲמַרַת יי צְרוּפָה מְגֵן הוּא
 לְכָל הַחַוְסִים בּוֹ:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

Vor dem Vorlesen: העולה לתורה מברך:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

וסעס עונים בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וסוזכ סמנכך ב"ה לז:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach dem Vorlesen: אחר הקריאה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

סדר קריאת התורה

קורין כל הניצור צם' וזאת הברכה וכו' וכופל ומשלש עד מעונה אלהי קדם להסמיק לטולן
 ולצפוף קורין מושלים עם כל סנערי' ולז' אומכ כסות לחתן תורה ומסייעין אליו מעוכס אלסי קדם.
 וזאת הברכה אשר בך משה איש האלהים את-בני
 ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למז
 הזפיע מהר פארז ואתה מרכבות קדש מימינו אשדת למז: אף
 חזכב עמים כל-קדשיו בידך והם תפני לרגלך ישא מדברתיך:
 תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישריו מלך
 בדתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי לאונבן ואל ימת
 ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 כמיז מינס ס' וקכי נ' מינס.

ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: לי וללני אמר
 תמיך ואוריה לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי
 מריבה: האמר לאביו וקאמו לא ראיתיו ואת-אחיו לא-רפיר
 ואת-בני לא ידע פי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטך
 ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפה וכליל על-מזבחה:
 ברה יהיה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
 מן-יקומיו: לבנימן אמר יתיד יהיה ישן לבטה עלי חפה
 עליו כל-היום ובין פתפיו שקן: שלישי וליוסף אמר כבד-כח
 יהיה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד
 תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הררי-קדם יממגד
 גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שוכני סנה תביאתה
 לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם
 קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפ-ים
 והם לפי מנשה: וישי ולזבולן אמר שמח זבולן בצארה יששכר
 באהליה: עמים הר-יקראו שם יזבחו זבחי-צדק כי שבע מים
 יינקו ושפני ממוני חול: ס ולגד אמר ברוך מרחב גד כלביא
 שכנו ושרה זרוע אף-קדקד: וירא ראשית לו פי-שם חלקת
 מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם-
 ישראל: חמשי ס ולגד אמר דן גיור אריה יזנק מן-הבשן: ולנפתלי
 אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברפת יהוה ים ודרום ירשה: ס
 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו ומכל בשמן
 רגלו: ברזל ונחשת מגעליה וכימיה דבאה: אין כאל ישרון רכב
 שמים בעזרה ובגאותו שתקים: בניו קי

רשות לחתן תורה.

מרשות האל הגדול הגבור והנורא. ומרשות מפי ומפנינים
 יקרה. ומרשות סנהדרין הקדושה והברורה. ומרשות ראשי
 ישיבות ואלופי תורה. ומרשות זקנים ונערים יושבי שורה.
 אפתח פי בשירה ובזמרה. להודות להלל לדר בנהורא. שהחנינו

וקיימנו ביראתו הטהורה. והגיענו לשמחה בשמחת התורה.
 המשמחת לב ועינים. מאירה. הנותנת חיים ועושר וכבוד
 ותפארה. המאשרת הולכה בדרך השובה והישרה. המארכת
 ימים ומוספת גבורה. לאזהבה ולשומריה בצווי ואזהרה.
 לעוסקה ולנוצרה באהבה ובמורא. ובכזו יהי רצון מלפני
 הגבורה לתת חיים וחסד ונזר ועטרה (לרבי סלוני בר סלוני)
 הנבחר להשלים התורה. לאמצו לברכו ולגדלו בתלמוד תורה
 לדורשו לחיים להדרו לועדו בחבורה. לזכותו לחיותו לטבסו
 במכם אורה. לישרו לכללו ללמדו לקח וסברה. למלשו לנשא
 לסעדו בסעד ברוחה. לעדנו לפרנסו לצדיקו בעם נבוא. לקרבו
 לרחמו ולשומרו מכל ציקה וצרה. לתקפו לתמכו לתוממו
 ברוח נשברה. עמוד עמוד עמוד (רבי סלוני בר סלוני) חתן התורה.
 ותן כבוד לאל גדול ונורא. ובשכר זה תזכה מאל נורא. לראות
 בני ובני בני עוסקים בתורה. ומקיימי מצוות בתוך עם יפה
 וברה. ותזכה לשמחה בשמחת בית הבחירה. ופנייה להאיר
 בצדקה באפקלריא המאירה. בנבא ישעיהו מלא רוח עצה
 וגבורה. שמחו את ירושלים וגילו בה מהרה. שישו אתה משוש
 כל המתאבלים עליה באבלה וצרה. עמוד עמוד עמוד (רבי
 סלוני בר סלוני) חתן התורה. מרשות כל הקהל הקדש הזה והשלם
 התורה:

וקוין לחתן תורה מעונה וכו'.

מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב
 ויאמר השמר: וישכן ישראל במטח בדר עין יעקב אל-ארץ
 דגן ותירש אף-שמי יערפו-טל: אשריך ישראל מי כמוך עם
 נושע ביהוה מגן עזרך ואשר-חרכ גאותך ויפחשו איביך לך
 ואתה על-במותימו תדרך: ס ויעל משה מערכת מואב אל
 הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראהו יהוה את-כל
 הארץ את-הגלעד עד-דן: ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים
 ימנשה ואת כל-ארץ יהודה עד הגם האחרון: ואת-הנגב ואת-

הַכָּפֹר בַּקַּעַת יִרְחוּ עִירֵהֶם מִרֵּי עֲדָצֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי זֶאת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְיָרְדָה
אֶתְנַגְּהָ הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךָ וְשָׂמָה לֹא תֵעָבֵד: וַיָּמַת שָׁם מֹשֶׁה
עֲבַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִזְרָב עַל־פִּי יְהוָה: וַיִּקְבֹּד אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ
מִזְרָב מִן הַבַּיִת פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קַבְרֹתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וּמֹשֶׁה בְּזִמְזֹמָה וְעִשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא־כָהֲתָה עֵינָו וְלֹא־גָם
לָחָה: וַיִּכְפּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מִזְרָב שְׁלֹשִׁים יוֹם
וַיִּתְמוּ יָמָי בְּכִי אֲבָל מֹשֶׁה: וַיְהִי־שָׁעַ בְּזִנּוֹן מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה
כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה
אֲשֶׁר יָדַעוּ יְהוָה פְּנִים אֶל־פְּנִים: לְכֹל־הָאֱתָת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר
שָׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וּלְכֹל־עַבְדָּיו וּלְכֹל־
אֶרְצוֹ: וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלְכֹל הַמְּזֹרָא בְּגִדּוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה
לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל:

חוק חזק ונתחזק.

ססזן סונכ פי שברך לסתן סורס ווננסיסין וגוללין ס"מ ס' וס"כ סונכיס כסום לסמן כלססית.

רשות לחתן בראשית.

ס"סננס מנחם ברבי מכיר חוק ואמין.

מְרֻשּׁוֹת מְרוּמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְשִׁירָה. נוֹרָא עַל כָּל תְּהִלָּה
וְזִמְרָה. חֲכָם לְכָב וְאַמִּיץ כַּח וְגִבּוֹרָה. מוֹשֵׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל
יְצִירָה. וּמְרֻשּׁוֹת כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה עֲצוּרָה. רֵאשִׁית הַנִּינְיָה
אֱלֹפִים אֲצוּרָה. בְּרָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ וּמַחְזִירָה. יִשְׁרוֹן
נִתְנָה מוֹרְשָׁה לְעַבְדָּה וְלִשְׁמֶרָה. מְלוֹמְדִיָּה גְּאוּנֵי יַעֲקֹב לְפִתְחָה
וּלְסַגְרָה. כְּלִיל הוֹד נְשִׂיא מְרָבָה הַמְשַׁרָּה. יוֹשְׁבֵי עַל מְדִינָה
מְשִׁיבֵי מְלַחְמָה שְׁעָרָה. רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת רֵאשִׁי גוֹלָה פְּזוּרָה.
וּמְרֻשּׁוֹת חֲבוּרַת צְדָק עֲדָה הַמְּאַשְׁרָה. זְקֵנִים וְנְעָרִים בְּכָל שִׁירָה
וְשִׁירָה: קְבוּצִים פֹּה הַיּוֹם לְשִׁמְחַת תּוֹרָה. וְנַעֲצָרִים לְסִים יְלַחֵל
כְּגִיל וּבְמוֹרָא. אוֹתָהּ מְחַבְּבִים כִּיּוֹם נִתְיַנְתָּה בְּהַדְרָה. מְסַלְסְלִים
בָּהּ בְּחֻדְשָׁה וְלֹא כִּישְׁנָה שְׁעָבְרָה. צְמֵאִים לְמוֹץ וְלַהֲתַעֲנַג

מזיו יקרה. משמחת לב ועצב מסירה. תנחומיה ישעשע
 גפשמ ביה להתפארה. והוגים במקרא והגדה במשנה וקמרא.
 רצים ומביאים טפס לבית העתירה. ועושים גם מעשים
 בהזקרה: לכן גדול שקרם | מאת הגבורה. על ראשם שמחת
 עולם קשורה. תאבים לראות בגנין בית הבחירה. ובכן נסמכתי
 דעת כלם לבררה. בחור הרמותי מעם תוף החבורה. מצאתיו
 לב נבון להסבירה. צדק וחסד רודף באורח ישרה. ונשאז
 לפו ונדכה רוחו להתעוררה. תחלה וראשון היות להתחיל
 התורה. ועתה קום (רבי סלוגי בר סלוגי) עמוד להתאזרה. בא
 והתיצב ועמוד לימיני וקרא מעשה בראשית לכבודו צור ברא.
 על זאת מתקיפין התחלה להשלמה בתדירה. שד שלא ירגל
 בעם זו לשקרה. יען געשית ראשון למצנה גמורה. מה רב
 טובך ומשפרכתך יתרה. טוב עין תבורך בגדבתך מלעצרה.
 ומברכות בוראך תבורך ידך מלקצרה. בעבור שקל המכבד
 תורה בצפירה. יהי גופו מכבד בכח להתאשרה. מהר עמוד
 עמוד עמוד (רבי סלוגי בר סלוגי) חתן בראשית ברא. מרשות הקהל
 הקדוש. הנה לברך אל גדול וגורא. אמן יענו אחריו הכל מהרה:

סומסין ס"מ טנים וקולין לחתן בראשית.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ
 היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת
 על-פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים
 את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא
 אלהים | לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
 אחד: ס

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים
 למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת
 לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים
 לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: ס

קריאת התורה לשמחת תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
 הַיִּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם
 קִרְיַת יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ
 דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרֶע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בֹו
 עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרֶע זֶרַע לְמִינֵהוּ׃
 וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בֹו לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹדֶת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין
 הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם׃ וְהָיוּ לְמְאֹדֶת
 בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
 שְׁנֵי הַמְּאֹדֶת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת־
 הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם
 אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וּלְמַשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
 וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־
 עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִים
 הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה ׀ הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם
 לְמִינֵיהֶם וְאֶת־כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
 וַיְבָרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם
 בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בְּאֶרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי׃ פ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ
 וְחַיֵּת־אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמּוּתֵנוּ וַיְרֵהוּ
 כְּדִמַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־רֶמֶשׂ
 הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם
 אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבַשְׁתֶּהּ וַיְרֵהוּ

בְּדַגְתָּ הַיָּם וּבְקִעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הַרְמִשֵּׁת עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזָרַע זָרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 כָּל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זָרַע זָרַע לָכֶם יְהִי
 לְאֹכְלָהּ: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־רֹמֵשׁ
 עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי
 כֵּן: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב
 וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: פ

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
 שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ

מניחים ס"ת שלישי על הסולחן ולומד ס"ץ סלי קדיש. ומגניזסין וגוללין ס"ת שקלוו בו.
 ופותחין ס"ת ג' וקורין בו למפטר בפרשת פנחס.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם כָּל־מְלַאכְתְּ עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ גִּיחַח לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל
 אֶחָד בְּכֹשִׁים בְּגִי־שֵׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימָם: מִנְחַתֶּם וּנְסֻכֵיהֶם לִפְרֹ
 לְאֵיל וּלְכַבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּכֶד
 עֲלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחַתָּהּ וּנְסֻכָּהּ: אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם
 לֶכֶד מִגִּדְרֵיכֶם וּנְדָבְתֵיכֶם לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחַתֵיכֶם וּלְנְסֻכֵיכֶם
 וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה: פ

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora wird dieses gesagt.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה:
 עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל
 נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: הן חפץ למען
 צדקו וגדיל תורה ויאדיר:

זר קודם ברכת הפטרה. סמיט הזה סול סיר מנצח ונעלה נמין עככו וסס כמנכ אברהם.
 אשרך הר העברים
 על ההרים הגבוהים
 Heil, Berg Abarim! dir
 Vor allen hohen Bergen,
 Der du der Gräber Höchstes birgst.

Des Gottesmannes Grab!

In meinem Herzen glüht's, ich
breche meine Hände,

Der trene Bote starb, der Bote
sonder Gleichen!

Ein Engel ist ihm einst im Dorn-
busch erschienen,

Im Dornbusch, der in hohen Flammen
stand

Und dennoch unverfehrt in seinem
Zustand blieb.

Den Demuthsvollen trieb das Wun-
der hin zum Berge,

Da rief die Gottheit ihn bei seinem
Namen an —

Doch er verbarg sein edles Antlitz,
Um nicht die Gottheit anzuschauen.
Heil dir, u. s. w.

Der Wunder Menge wirkte er durch
Glauben,

Der ew'ge Gott erstarke ihn mit
Kraft;

Er überlieferte Gesetz der Wahrheit,
Gesetz voll Weisheit und voll Wissen-
schaft.

D'rum weihe deinen Lehrern Ehr',
und nimmer

Errege Neugier deine Fragen kühn,
In der Natur zu suchen jene Wun-
der —

W. rum soll Gottes Born ob dir
erglüh'n?

Die fabelhafte Reden von ihm
halten,

In denen kann kein Gottesglauben
walten. Heil dir u. s. w.

Er brachte mir herab das Tafelpaar,
Als ich verstrickt in meinem Wahne
war,

Und zweimal vierzig Tage ohne
Nasten

Hielt er um meinetwillen strenge
Fasten —

Wie soll mir munden Trank und
Speis'

Da mein Orakel schwand vom Erden-
kreis?

Als er gelebt, hab' ich durch ihn
vernommen,

יען בך מבחר קברים
הקבר איש האלהים:

בלבבי לבה וכף אף-

עד מות ציר נאמן אשר לא-

קם עוד כמוהו מלאך-

נראה מתוך הסנה לו

בוער באש הסנה. אף-

לא אכל עצמו וחילו

ניואל ענו להרים

ויקרא אליו אלהים

הסתיר פניו היקרים

מהביט אל האלהים:

רב מופתיו אף באמונה

אל חי עצמו בעצמה

הוא הנחיל דת נאמנה

דת מלא רעת והקמה

כבוד הוריה. ואל נא

תשאל אף היה וכמה

הנפלאים הזכורים

למה יקצוף האלהים

הדוכרים עליו שקרים

ולא האמינו באלהים:

הוא הזריר ליחות שתים

ובעת מעיתי במעלי

ארבעים יום פעמים

לא אכל לחם בשלי

אף אוכל לחם ומים-

אשתה פי נאסף פלילי

בתיו פרש לי אמרים

אשריך

אשריך

Was ihm der Gottheit Mund hat
offenbart;
Er segnete bevor er starb, die From-
men,
Sie, denen auch der Segen Gottes
ward. Heil dir u. s. w.
Wie herrlich ist das Forschen und
das Ueben
Im Lichtgesetze, diesem Himmels-
stern;
Des Edlen Erbe war's ein Erb-
theil ist's geblieben,
Geschlecht erbt's an Geschlecht und
Nah' an Fern.
Des Allerhöchsten deutungs voller
Namen
Ist in dem Buch des Auszugs aus-
gedrückt;
Das Buch der Opfer ist der gold'ne
Rahmen,
Der der Gebräuche heil'ge Mystik
schmilkt —
Des Gottgesandten letzte Worte
zeugen:
Anfangs schuf Gott — die Welt und
was ihr eigen. Heil dir u. s. w.

אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים
וּבְמֹתוֹ בֵּרַךְ יִשְׂרָאֵל
וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים :
מִה נִכְבָּד מִפֶּקֶד וּמִדְרֹשׁ
דַּת הַיְתָה אָמוֹן בְּשַׁחַם
הוֹרִישָׁה עָנּוּ וַיִּרְשׁ
דוֹר מִדוֹר קָרוֹב לְמַרְחָק
וַיְסוֹד הַשֵּׁם דְּמִפְּוֹרֶשׁ
עַל סֵפֶר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת חֵק
וַיִּקְרָא סוֹד הַסְּפָרִים
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים
דַּבֵּר אֵלֶּה הַדְּבָרִים
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים :
אשר

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים
טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת :
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבִישְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְצֹדֵק :

הפטרה לשמחת תורה

(זיכוסע קי' ב')

Es war nach dem Tode
Moses, des Knechtes Gottes,
da sprach Gott zu Josua,
dem Sohne Nuns, dem
Diener Moses, er sprach :
Moses, mein Knecht, ist
todt. Nun mach dich auf und

(ב) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה
עַבְדֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת
מֹשֶׁה לֵאמֹר : (ג) מֹשֶׁה
עַבְדִּי מָת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר

ziehe über den Jordan, du und das ganze Volk in das Land das ich ihnen gebe, den Kindern Israels. Jede Stätte die euer Fuß betritt, die gebe ich euch, wie ich gesprochen zu Moses. Von der Wüste an und da den Libanon bis zum großen Strom, dem Strom Euphrat, das ganze Land der Chitter, und bis zum großen Meere, wo die Sonne untergehet — soll euere Grenze sein. Es soll Keiner Stand halten vor dir alle Tage deines Lebens; wie ich war mit Moses, werde ich sein mit dir, ich werde nicht von dir lassen, dich nicht verlassen. Sei stark und kräftig; denn du sollst das Volk in sein Erbe führen, in das Land, das ich ihren Vätern zugeschworen habe, daß ich es ihnen geben werde. Nur sei stark und kräftig und beobachte und halte die ganze Thora wie Moses mein Knecht, dir hat gehoten, weiche nicht ab davon rechts oder links

את-הירדן הנה אתה וכל-
העם הנה אל-הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני
ישראל: (ג) כל-מקום
אשר תדרדך בקרנולכם
בו לכם נתתיו באשר
דברתי אל-משה:
(ד) מהמדבר והלבנון הנה
ועד-הנהר והגדול נהר-
פרת כל ארץ החתים
ועד-הים הגדול מבוא
השמש יהיה גבולכם:
(ה) לא-יתיב איש לפניך
כל ימי חיך באשר הייתי
עם-משה אהיה עמך
לא ארפך וקא-אעזבך:
(ו) חזק ואמץ כי אתה-
תנהיל את-העם הנה את-
הארץ אשר-נשבעתי
לאבתם לתת להם: (ז) רק
חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות כל-התורה
אשר צוה משה עבדי אל-
נסור ממנו ימין ושמאל

Damit du Glück hast überall wohin du gehst. Es soll dieses Buch der Thora nicht weichen aus deinem Munde, du sollst sinnen und forschen darin bei Tag und Nacht, damit du Alles beobachtest und thust, wie es darin geschrieben steht; denn dann wirst du glücklich sein auf allen deinen Wegen, und es wird dir dann gelingen. Darum gebiete ich dir, sei stark und kräftig, fürchte dich Nichts, zage nicht; denn mit dir ist Gott dein Herr, überall, wohin du gehst. Und es gebot Josua den Beamten des Volkes und sprach: „Ziehet mitten durch das Lager, und gebietet dem Volke, sprecht: Haltet euch bereit einen Vorrath zur Zehrung, denn binnen drei Tagen ziehet ihr über den Jordan da, und kommet und nehmet in Besitz das Land das Gott, euer Herr, euch gibt zum Besizthume.“ Zum Ruben und Gad und dem halben Stamme Menasse sprach Josua also: „Gedenke das Wort, das euch

למען תשכיל בכל אשר תלך: (ד) לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל: (ה) הלוא צויתוך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: כלן עסימן סססרדיס (ו) ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: (ז) עברו בקרב המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הנה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: (ח) ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: (ט) זכור את הדבר אשר צוה

ziehe
und da
Land
den
Stätte
die gel
gesproch
her W
Libanon
Strom
das ga
und bi
wo di
— fol
Es fol
ten vor
Lebens
Moses,
dir, id
lassen,
Sei sta
du soll
Erbe fi
das ich
schwore
ihnen g
stark un
und ha
wie W
dir hat
ab dave

Moses, der Knecht Gottes, geboten; er sprach: Gott, euer Herr, gibt euch die Ruhe, gibt euch dieses Land. Euere Frauen, euere Kinder und euere Heerden, die bleiben im Lande, das euch Moses hat gegeben auf der Seite des Jordans; ihr aber ziehet gewappnet her vor euern Brüdern, alle Starcken des Heeres, und helfet ihnen bis das Gott euern Brüdern die Ruhe gibt wie euch, und auch sie besitzen das Land, das Gott, euer Herr, ihnen gibt; dann könnt ihr zurückkehren in das Land eueres Besitthumes, und das besitzen, das euch Moses der Knecht Gottes, gegeben hat auf der Seite des Jordans wo die Sonne aufgehet." Und sie antworteten dem Josua und sprachen: „Alles was du uns gebietest, das wollen wir thun und überall, wohin du uns schickest, gehen wir! Wie wir Moses in Allem gehorcht, so gehorchen wir dir; nur möge Gott, der Herr, mit dir sein, wie er

אֶתְכֶם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה
 לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַיֵחַ
 לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת: (7) נְשִׁיכֶם טַפְכֶם
 וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם
 תִּעַבְרוּ חַמְשִׁים קַפְנֵי
 אַחֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחַיִל
 וְעִזְרַתֶם אוֹתָם: (8) עַד
 אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם
 בָּכֶם וַיֵּרְשׁוּ גַם־הֵמָּה אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 נָתַן לָהֶם וּשְׁבַתְתֶם לְאֶרֶץ
 יְרֵשַׁתְּכֶם וַיֵּרְשׁוּ אוֹתָהּ
 אֲשֶׁר וְנָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְד־
 יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח
 הַשָּׁמֶשׁ: (9) וַיַּעֲנוּ אֹתֵי
 יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר־
 צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל־כָּל־
 אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנוּ נְלַךְ:
 (10) כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֶל־
 מֹשֶׁה בֶּן נֹשָׁע אֱלֹהֵיךָ רַק
 יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ

mit Moses war. Jeder Mann, der widerspenstig ist gegen deinen Spruch und nicht horchet auf dein Wort in Allem, was du ihm gebietest — der soll sterben; nur sei stark und kräftig.“

בְּאִשֶּׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה
(יח) כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִמְרָה
אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־
דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר־תִּצְוֶנוּ
יוֹמָת הַיּוֹם חֲזַק וְאַמִּץ:

ברכות אחר ההפטרה

Nach der Haftorah wird dieses gesagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר פְּלִהֵעוֹלָמִים.
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֵמֶת וְצַדִּיק:
נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יִשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּכַנְיָה:
שִׁמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲכָדָה וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחָה. בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגְלֵל לַבְּנוֹ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר.
וְלֹא־יִנְחָלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁה נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ
שֶׁלֹּא יִכְפֹּה גְרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן דָּוִד:
עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם דְּשִׁמְיָנוּ הַגָּדֹל:
הָעֲצֵרֶת הַזֶּה שְׁנַתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִיחָ לְכַנּוֹד
וְלַתְּפִאֲרָת. עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ
יְתִבְרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

ועצמידק כג' ס"ח על כסולטן ולומדים אשר בגלל אבות וכו'.

אֲשֶׁר בְּגִלָּל אֲבוֹת בְּנִים גְּדֹל. וּבְעֲבוּרֵם תּוֹרָה נָתַן. בְּגִלְגָּלֵי
רַחֵם יי נְגִלָה. בְּמַלְאֲכֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵאָן. גְּבוּרָה עַל גְּבִיּוֹת:

אלוה אדיר. קרא למשה לקבל | לוחות. דברי אל חי שמעה
 הארץ. ועמודיה יתפלצון. הטה שמים וירד. וירכב על כרוכ
 נדא על בנפי רוח. ויצאו דברים | מתוך האש. ויתחקקו על
 לוחות האבן. זמירות אמרו כל בני אלהים. שזפר תקעו בשמי
 מרום. חרדה לבשו כל בני עשו. כי משעיר יי זרה. טפחו
 כלם בני ישמעאל. כי מפארן יי הופיע. זמין יי טפחים בלוחות.
 זמין משה טפחים בלוחות. כי אךך הלוחות ששה טפחים.
 זמפחים | מפורש בין יד ליד. לך משה ושמה בגדלתך. כי
 אין כמוד בכל הנביאים. מי עלה שמים לתוך הענן ומי ראה
 תמונת אלהינו. משה עלה לתוך הענן גם הוא ראה תמונת
 אלהינו. נשיא נשיאים היה משה רבינו. אב לחכמים וראש
 לנביאים. סגר הים בתפלתו. ועל יד שלוחו חרון אף השיב.
 ענה יי ואמר לעמו. אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
 מצרים (ויפדיתך) מבית עבדים. פתחו כלם פיהם ואמרו. יי
 ימלוך לעולם ועד: צעק משה צעקה גדולה ומרה. בשעה
 שאמר לו הקדוש ברוך הוא עלה וקח בזה. קרע בגדיו והרים
 קולו. יהושע בן נון שמר נא צאני. ראה משה מראש הפסגה.
 גחלת שבטים עומדים לפניו. שם מת משה עבד יי. מול בית
 פעור אספו אלהינו. תפלת משה קרע רקיע. וענה צור לעמו
 בעת צרותם. תפלתו לעולם לא שבה ריקם. כי רועה נאמן
 היה משה לישראל:

משה מת מי לא ימות: על פי יי מת משה רבינו:
 שישו ושמוחו בשמחת תורה. ותנו כבוד לתורה. כי טוב
 סתרה מפל סתורה. ומפז ומפנינים יקרה:
 נגיל ונשיש בזאת התורה. כי היא לנו עוז ואורה:
 אהללה אלהי ואשמחה בו: ואשימה תקותי בו. אהורנו
 בסוד עם קרובו. אלהי צורי אהסה בו: נגיל
 בכל לב ארנן צדקוטיך. ואספרה תהלתך. בששון השיבנו
 לביתך. על חסדך ועל אמתך:

גגיל ונשיש בזאת התורה. פי היא לנו עוז ואזרה:
 אשריכם ישראל. אשריכם ישראל:
 אשריכם ישראל. אשר בחר בכם אל:
 והנחילכם התורה ממדבר ^(ל"ט מסיני) מתנה:

התקבצו מלאכים זה אל זה. זה לקבל זה. ואמר זה
 לזה. מי הוא זה ואי זה הוא מאחז פני כסא. פרשו עליו עננו.
 מי עלה למרום. מי עלה למרום. מי עלה למרום. והוריד
 עוז מבטחה. התקבצו

משה עלה למרום. נתנאל. שמעיה. אבי סוכו. אבי
 גנות. חבר. יקותיאל. מוזביה. ירד. אביגדור. עלה למרום.
 והוריד עוז מבטחה: התקבצו

אגיל ואשמח בשמחת תורה.
 בא יבא צמח בשמחת תורה.

תורה היא עין חיים. לבלם חיים. פי עמך מקור חיים:

אברהם	שמח בשמחת תורה.
יצחק	שמח בשמחת תורה.
יעקב	שמח בשמחת תורה.
משה	שמח בשמחת תורה.
אהרן	שמח בשמחת תורה.
אליהו	שמח בשמחת תורה.
שמואל	שמח בשמחת תורה.
דוד	שמח בשמחת תורה.
שלמה	שמח בשמחת תורה.

תורה היא עין חיים. לבלם חיים. פי עמך מקור חיים.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממך אלחי הפלך ואברכה שמך לעולם ועד: ככל
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין
תקר: הזר לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי
גפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו. וצדקתך ירגנו: חפזן ורחום יי. ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל
ירחמיו על כל מעשיו: יודך יי כל מעשיך וחסדיך יברכיכה: כבוד מלכותך
יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל דור דור: סומך יי לכל
הנפלים. וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את
אכלם בעתו: פותח את ידך. ומשביע לכל חיי רצון: צדיק יי בכל דרכיו.
וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון
יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אוהביו. ואת כל
הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

Beim Zurlicktragen der Thora.

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבהו: Borbeter

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה Gemeinde

לכל חסדיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

ט לדוד מזמור. ליהוה הארץ ומלואה תכל ויושבי בה: כי
הוא על ימים יסדה. ועל גהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי. ומי
יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא
גפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי
ישעו: זה הזר דדשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

ובגנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי
למנוחתך אתה וארון עזתך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך
ירגונו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:
השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

ס"ז אומר שלי קדיש ולח"כ מחסללין ס"ט נלפס.

תפלת מוסף

פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל
עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי אבות.
ומביא גואל ו לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

קדושה לש"ן.

Borb. בעריצה ונקדישה. בסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך בקדש.

בכתוב על ד גביאה. וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: Gemeinde z. Borb.